

Reuter, Fritz: 20. Man nich verkopslagen (1842)

1 Tau Kopmann Schulten tau Swerin
2 Kümmt mal 'ne olle Fru herin,
3 Witt bomwull'n Halflinn'n sall dat sin.
4 »ganz woll«, seggt Schult, »un denn wo vel?«
5 »oh«, seggt de Ollsch, »man blot 'ne Ehl.«
6 »na«, seggt denn Schult, »wil du dat büst;
7 Ick heww taufällig hir noch jüst
8 En lütten Rest von annerthalwen,
9 Den will'ck di för vir Schilling laten.«
10 »ne«, seggt de Ollsch, »dat is tau vel;
11 Ick heww för eine ganze Ehl
12 Bi unsern nigen Kopmann Platen
13 Wat sei denn grot noch anners wull,
14 Hei wull de
15 Ehr jo gor för
16 »ne«, seggt de Ollsch, »dat's äwerdrewen,
17 Dat's för dat Tüg doch vel tau vel!
18 Mihr as

(Textopus: 20. Man nich verkopslagen. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/52370>)